

SVANUĆE

Broj 6

LIPANJ 2015

First-class postage paid at Rutherford, NJ. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, P.O. Box 402, Rosanna, Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal 77204, Nova Iguaçu, Rio de Janeiro, CEP 26210-970

BRITISH ISLES: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch Bibelstudien- Vereinigung, Postfach 11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn), 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine Street, Richmond Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora, Associazione Studenti Biblici, Via Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom broju uzeti su iz tekući broja časopisa „Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Budućnost Izraela i Svijeta:
Dva Dio 2

Međunarodne Biblijske Studije

Sud nad Izraelom i Judom 20

Bog Se Ne Da Izrugivati 23

Prekoreni Zbog Sebičnosti 26

Bog Preduzima Mjere Protiv Grijeha 29

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Moraju li Kršćani Biti Progonjeni? 32

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – JUNE 2015

First Issue published December 2013

Printed in USA

Budućnost Izraela i Svijeta

*„I reče: "Kunem se sobom, glasi riječ Gospodnja...
I bit će blagoslovljeni u potomstvu tvojem svi
narodi na zemlji.“ 1 Mojsijeva 22:16, 18*

U PRVOM DIJELU našeg razmatranja ove teme, napravili smo pregled različitih događaja koji su oblikovali povijest Izraela. Vidjeli smo da su mnogi od njih bili prorečeni proročanskim jezikom u Riječi Božjoj, uključujući dugo razdoblje njihovog Raspršivanja, ponovnu uspostavu njihove države 1948, isto tako kao i seriju događaja koji su počeli 1914 a koji su vodili k tom značajnom događaju. U ovom ćemo članku pogledati dodatno svjedočanstvo Svetog Pisma što se tiče budućnosti Izraela i njihove uloge u Božjem planu. Također ćemo razmotriti slavnu nadu za cijeli svijet čovječanstva, a što je mir, sigurnost, i život, obećani kroz uspostavu pravedne vlade Mesijanskog kraljevstva. Nastavimo stoga, naše razmatranje ove važne i pravovremene teme.

OSLOBOĐENI OD SILE MAČA

U 38 poglavlju Ezekijela postoji nacrt uvjeta koji će prevladavati u Izraelu a što još leži u

budućnosti. Narod je opisan kako prebiva u miru i na sigurnom, ili s pouzdanjem, „oslobođeni od sile mača.“ (redak 8) Što se tiče njihovog sadašnjeg položaja mnogo od toga Izrael je postigao usred vojnog sukoba, i on još uvijek ovisi o njegovoj vojnoj snazi glede sigurnosti u ovom svijetu gdje stalno prijete rat.

Ezekijelovo proročanstvo otkriva da u jednom trenutku vremena nakon povratka Izraela u njihovu domovinu agresorska vojska sa „sjevera,“ pod vodstvom simboličnog lika imenom „Gog,“ iz zemlje Magog, pokreće napad protiv Izraelaca, koji prijete s njihovim uništenjem. Proročanstvo otkriva da će Bog kad se to dogodi intervenirati u korist svog naroda i osloboditi ih od njihovih neprijatelja. Ovo će izbavljenje biti toliko označeno i toliko očito da je od Gospodina tako da će rezultirati s time da će se njegovo ime „objaviti pred očima mnogih naroda.“ (Ezek. 38:2, 14-23)

Ovim očitovanjem Božje zaštite nad njima, Izraelci će shvatiti da je njihov povratak u zemlju koja im je obećana bio ostvaren Božjim providnostima. Gospodin je prorekao, „Sveto ime svoje obznanit ću usred naroda svojega Izraela.“ (Ezek. 39:7) Od tog trenutka pa nadalje Izraelci će gledati na Boga za vodstvo u njihovim poslovima. Svijet će općenito također znati da je Bog izbavio svoj narod i da Mesija vlada nad njima.

NOVI KRALJ

Kada je posljednji Izraelski kralj, Sidkija, bio svrgnut, Gospodin je rekao: „Dolje s tim povezom oko glave! Dolje s tom krunom! Ovo nije ovo. Nisko se ima uzvisiti, visoko se ima poniziti. Uništiti ću, uništiti ću, uništiti ću ga, i neće ga više bih, dok ne dođe onaj, kojemu po pravu pripada: 'njemu ću ga dati.' (Ezek. 21: 31,32) Onaj kojemu „po pravu pripada,“ je Izraelski Mesija, sljedeći koji treba sjediti na Davidovom prijestolju, nakon svrgavanja Sidkije.

Izaija je prerekao rođenje Mesije i njegovo uzdizanje na položaj vladanja nad Izraelom i svijetom. „Jer nam se rodi dijete, sin nam se daje. Vlast počiva na plećima njegovim, 'čudo od savjetnika' glasi ime njegovo, 'Jaki Bog, 'Otac vječni', 'Knez mira'. Njegova je punina vlasti, mir nema nikada kraja. Vladat će na prijestolju Davidovu i nad kraljevstvom njegovim. Učvrstit će ga i poduprijeti pravicom i pravednošću od sada do vijeka. Revnost Gospoda nad vojskama to će učiniti.“ (Iza. 9:6,7)

Proričući dalje što se tiče Mesije, Izaija je napisao: „Evo, pravedno će vladati kralj. Po pravdi će vladati knezovi. Tada će pravo stanovati u pustinji i pravednost prebivati u vrtu. Djelo pravednosti bit će mir i dohodak prava pokoj i sigurnost do vijeka. Na mjestu mira stanovat će narod moj, u prebivalištima sigurnim, u počivalištima bezbrižnim.“ (Iza. 32:1, 16-18)

SAV IZRAEL

Naše razumijevanje blagoslova koje trebaju uživati Izrael i svijet bi bilo daleko od slavne realnosti iznesene u Svetom Pismu ako bi ti blagoslovi bili ograničeni na one koji žive u vrijeme kada Mesija uvodi svoju vladavinu ili na one koji bi se mogli roditi od tada pa nadalje. Božja su obećanja bila dana svemu Izraelu, svakom naraštaju Izraelaca. U ta su obećanja uključeni i Theodor Herzl, isto tako kao i tisuće njegovih suSionista koji su se nadali ponovnom okupljanju Izraela u njihovoj zemlji i trudili se oko toga, premda oni sada spavaju smrtnim snom.

Kroz sve stotine zamornih godina Raspršivanja postojali su gorljivi, bogobožni Židovi koji su čeznuli i molili se za oslobođenjem Izraela iz podložnosti Poganskim narodima. Zapadni ili Zid plača u Jeruzalemu je živi podsjetnik na očaj s kojim su neutješni Izraelci trpjeli svoje frustracije dok su čekali za dokaz da ih Bog još uvijek voli i da će ih u svoje vrijeme osloboditi. Međutim, i ti su isto tako, zaspali u smrti.

Udes Izraela, čak i prije Raspršivanja, nije uvijek bio sretan. Bilo je vrijeme kada je nacija uživala u mjeri napretka i mira, no u drugim je prilikama krvarila od rata i tlačenja. Međutim, Božja obećanja Mesijanskih blagoslova bila su i za njih također, no oni su umrli bez dokaza o njihovom ispunjenju.

Mojsije je rekao Izraelcima svog vremena, „Proroka iz sredine tvoje, između braće tvoje, kao što sam ja, podignut će ti Gospod, Bog tvoj. Njega slušajte!“ (5 Moj. 18:15) Ovo je još jedno obećanje o dolasku Mesije, međutim oni kojima je dato su svi mrtvi. Međutim, ovo i druga Mesijanska obećanja bit će im ispunjena, i svakom naraštaju Izraelaca, zato što će oni svi biti podignuti iz mrtvih.

Postoje mnoga obećanja koja nam to jamče. U molitvi Izraelovom Bogu, Mojsije je rekao, kako je Psalmista zapisao: „Smrtnike u prah vraćaš i veliš: "Vratite se, sinovi ljudski!“ (Ps. 90:3) Gospodin je rekao proroku Danijelu da će se oni „koji spavaju u prahu zemaljskom, probudit.“ (Dan. 12:2) Povratak svih Izraelaca u život je obećan u Ezek. 16:55, i jamstvo da će njihova djeca biti probuđena iz mrtvih je zapisano u Jer. 31:15-17.

Što se tiče vremena Mesijanskog kraljevstva, prorok Izaija je napisao: „Zato Gospod, koji je otkupio Avrama, ovako govori za dom Jakovljevi: neće se više Jakov postidjeti, niti će mu lice pobljedjeti. Jer kad vidi usred sebe djecu svoju, djelo ruku mojih, tada će oni svetiti ime moje, svetiće sveca Jakovljeva i bojaće se Boga Izrailjeva. I koji lutaju duhom orazumiće se, i vikači će primiti nauku.“ (Iza. 29:22-24)

Poput svih pripadnika pale i umiruće rase, Jakovljevo lice bilo je pobljedjelo sa bolešću i starošću, i on je na koncu umro. Međutim u skladu sa Izaijinim proročanstvom, on će se vratiti u život,

i on će vidjeti svoju „djecu“ –svaki naraštaj, sve do sadašnjeg vremena. Njegovo lice tada neće „probljedjeti,“ budući će to biti obećano vrijeme zdravlja i vječnog života, isto tako kao i mira i sigurnosti za Jakova, njegove potomke i za sav svijet čovječanstva.

BUDUĆI KNEŽEVI IZRAELA

U jednom drugom proročanstvu što se tiče Izraela, Izaija je prorekao: „Evo, pravedno će vladati kralj. Po pravdi će vladati knezovi.“ (Iza. 32:1) Psalmista je prorekao da „očevi“ Izraela trebaju postati „knezovi po svoj zemlji.“ (Ps. 45:16) Gospodin je izjavio: „Postavit ću ti opet suce kao prije i savjetnike kao iz početka. Tada ćeš se opet zvati 'grad pravednosti', 'grad vjerni'. (Iza. 1:26)

U ovom zadnjem proročanstvu Izraelce se podsjetilo na različite načine na koje je Bog vladao nad njima. Kao prvo, pod vodstvom Mojsija postojali su njegovi pomoćnici, „savjetnici.“ Zatim je bilo razdoblje od oko 450 godina tijekom kojeg su nad njima vladali suci. Nakon toga je došlo razdoblje kraljeva. David je uspostavio svoju vladavinu u Jeruzalemu, na kojega se gledalo kao na njegov glavni grad. U Mesijanskoj vladavini biti će pandan savjetnika i sudaca, koji će predstavljati kralja—Mesiju. Oni će zajedno potpomoći tome da se omogući Izraelu da bude nazvan „grad pravednosti, grad vjerni.“

Oni koji će služiti kao Izraelovi „kneževi,“ predstavljajući Mesiju, biti će drevni vjerni iz svakog naraštaja koji su se dokazali dostojnima ovog velikog povjerenja koje će im biti ukazano. Istaknuti među njima će, naravno, biti njihovi prijašnji pravedni vođe i proroci—njihovi „praoci.“ Oni će nadalje biti osposobljeni da predstavljaju Mesiju! Jedan od njih je bio veliki zakonodavac, Mojsije, koji je položio svoj život u službi za svoj narod. Tu je također i Danijel, koji je kao Hebrejski zarobljenik u Babilonu, služio kao premijer.

U završnoj poruci Danijelu, Gospodin je rekao: „A ti idi i otpočini; ustat ćeš da primiš svoju baštinu na kraju dana.“ (Dan. 12:13) Izraz „na kraju dana“ na kojeg se ovdje ukazuje je kraj dugog razdoblja progonstva Božjeg naroda. Obećanje je da će se Danijel vratiti u život i da će zatim primiti svoju baštinu, nedvojbeno kao jedan od Izraelskih kneževa u Mesijanskoj vladavini.

Psalmista je prorekao: „Bog vlada nad poganima [narodima]; bog sjedi na svom svetom prijestolu. Prinčevi naroda sakupili su se: to je narod Boga Abrahamovog . Jer štitovi zemlje su u Boga, koji se uspeo iznad svega.“ (Ps. 47:8,9) Čitamo nadalje što se tiče „štitova“ ili zaštita naroda u Mesijanskom kraljevstvu: „Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti na svoj svetoj gori [kraljevstvu] mojoj: zemlja će se ispuniti spoznajom Jahvinom kao što se vodom pune mora.“ (Iza. 11:9)

Izaija nastavlja, „U dan onaj: Jišajev izdanak [Mesija], dignut kao stijeg narodima, puci će željno tražiti. I prebivalište njegovo bit će slavno. U dan onaj: Jahve će drugi put ruku pružiti da otkupi Ostatak svoga naroda, one što ostanu iz Asira i iz Egipta, iz Patrosa, Kuša i Elama, iz Šineara, Hamata i s morskih otoka. Podignut će stijeg narodima, sabrat će Izraelu prognanike i skupiti Judi raspršene sa sva četiri kraja zemlje.“ (Iza. 11:10-12)

Broj Izraelaca koji su sada sakupljeni u zemlji koja im je obećana od Boga je samo mali dio od ukupnog kojeg će Bog tamo vratiti. Zaista, Sveto Pismo otkriva da Mesijanska vlada treba biti za tisuću godina. Tijekom tog vremena, čak će i oni koji su sada zatočeni u smrti biti vraćeni u život, i Izraelci i Neznabošci. Zasigurno budućnost Izraela i svijeta je slavna—jednako sjajna kao Božja obećanja!

POTVRDA NOVOG ZAVJETA

Isusovim sljedbenicima, Novi je Zavjet objašnjenje i potvrda Starog Zavjeta, prvih pet knjiga kojega je Tora za Židove. Novi Zavjet predstavlja Isusa kao obećanog Mesiju, onoga koji treba sjediti na Davidovom prijestolju. (Luka 1:31-33) Iako je Isus umro kao Otkupitelj svijeta, on je bio podignut iz mrtvih božanskom moći, potvrđujući tako našu vjeru u sva Božja obećanja da će vratiti mrtve u život. (Djela 17:31)

Svakom je Židovu osnovno Božje obećanje koje je dao Abrahamu da kroz njegovo potomstvo „svi narodi na zemlji,“ trebaju biti blagoslovljeni. (1 Moj. 12:3; 22:15-18) Novi Zavjet predstavlja Isusa kao to obećano „potomstvo“ blagoslova. Pavao je napisao: „A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: "i potomcima" kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomstvu tvojem, to jest Kristu.“ (Gal. 3:16)

Novi Zavjet objašnjava da je Isus, nakon što je omogućio otkupljenje za svijet svojom smrću, bio podignut iz mrtvih i uzvišen na nivo života uzvišeniji od ljudskog tako da je sada, poput anđela, i poput velikog Stvoritelja svemira, nevidljiv ljudskim očima. Stoga će on biti moćni, ali nevidljivi, vladar svijeta. (Kol. 1:15)

Pišući Kristovim učenicima, Pavao je rekao: „Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. Nema više: Židov - Grk! Nema više: rob - slobodnjak! Nema više: muško - žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.“ (Gal. 3:27-29)

To jednostavno znači da će pravi, samopožrtvovalni Isusovi sljedbenici biti nagrađeni sa prednošću sudjelovanja s njime u njegovom duhovnom kraljevstvu, i, zajedno s njim, imati udjela u djelu blagoslivljanja svih naroda na zemlji, kao što je obećano Abrahamu. U Hebr. 3:1-6 Apostol Pavao objašnjava da kao što je Mojsije bio

vjeran nad njegovom „kućom,“ tako postoji i jedna druga „kuća“ nad kojom je Isus vjeran, i oni iz Isusove kuće su sudionici „nebeskog poziva,“ što znači da će biti dijelom nevidljivog vladajućeg Božjeg doma.

U 11 poglavlju Hebrejima Apostol Pavao skreće dodatnu pažnju na obje te grupe. On imenuje mnoge od tih drevnih vjernih i navodi neke od poteškoća koje su izdržali da bi bili dostojni „boljeg uskrsnuća.“ (redak 35) Na to on dodaje „da oni ne budu bez nas [duhovne kuće] učinjeni savršenima.“ (redak 40) Stoga, premda su drevni vjerni sluge Božji najprije dokazali njihovu odanost i njihovu dostojnost da služe u Mesijanskom kraljevstvu, oni moraju čekati, u smrtnom snu, na završetak duhovnog „potomstva“ Abrahamovog, prije nego budu podignuti u savršeni život da počnu svoje djelo kao „knezovi po svojoj zemlji.“

Zemaljsko se „potomstvo“ uglavnom sastoji od prirodnih Abrahamovih potomaka, dok će duhovno potomstvo biti sastavljeno i od Židova i Neznabožaca. Doista, ova je prilika najprije otišla isključivo Židovima, i nakon njihovog odbacivanja Isusa bila je proširena na druge.

Glavna karakteristika obavezna za one koji će služiti u bilo kojem svojstvu u Mesijanskom kraljevstvu je srdačna odanost Gospodinu i lojalnost božanskim načelima pravednosti, za koje bi trebali biti spremni i umrijeti ako bi trebalo. To je bila značajka svih Drevnih Dostojnika. Bila je to istina i

za Isusa, i istina je za sve njegove vjerne sljedbenike.

PODIZANJE KRALJEVSTVA

Mi možemo jasno razumjeti učenja Biblije jedino uzimajući u obzir, i vjerujući, njenim mnogim obećanjima što se tiče uskrsnuća mrtvih. Ako je naša vjera u stanju držati se tih obećanja i vjerovati im, tada Biblija ima poruku sigurnosti i utjehe za nas. To je naročito istina s obzirom na njena mnoga proročanstva koja se odnose na podizanje i djelo Mesijanskog kraljevstva.

Da bi kraljevstvo moglo postati realnost, bilo je neophodno da Isus bude podignut iz mrtvih, jer on treba biti božanski vladar u tom kraljevstvu. Zatim, kao što Novi Zavjet otkriva, oni koji će imati udjela s njim u duhovnom dijelu kraljevstva moraju također biti podignuti iz mrtvih. U svakoj generaciji od Isusovog vremena pa do sada, neki su dokazali njihovu dostojnost za takvu uzvišenu čast. U vezi te grupe čitamo: „Blagoslovljen i svet, koji ima dio u prvom uskrsnuću;...,nego će biti svećenici Božji i Kristovi, i kraljevat će s njim tisuću godina.“ (Otkr. 20:6)

Zatim će, kao što smo već zapazili, također trebati biti podignuti iz mrtvih Drevni Dostojnici, koji će biti ljudski predstavnici božanskog Krista. Isus je posvjedočio u vezi njih: „A kažem vam: Mnogi će s istoka i zapada doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu

nebeskom.“ (Mat. 8:11) Luka u vezi s tim dodaje, „i svi proroci,“ i objašnjava da će ljudi doći sa sjevera, juga, istoka i zapada i sjesti pred njih kao pred svoje učitelje „u kraljevstvu Božjem.“ (Luka 13:28,29)

DJELOVANJE KRALJEVSTVA

Takvo će biti uređenje Mesijanskog kraljevstva, u kojemu će on biti božanski imenovani vladar—kralj. Naraštaj Izraelaca ponovno okupljenih u njihovoj zemlji koji žive u vrijeme kad se događa veliko čudo božanske intervencije za njihovu zaštitu i koji priznaju Kristov suverenitet biti će prvi koji će primiti priliku da budu blagoslovljeni pod dobročiniteljskom vladavinom tih priprema Mesijanskog kraljevstva. Oni koji pokazuju svoju lojalnost novom režimu surađivat će u proširenju tih blagoslova svojim primjerom poslušnosti.

Proročanstvo koje se odnosi na to glasi: „I kao što bijaste prokletstvo među narodima, dome Judin i dome Izraelov, tako ću vas spasiti da budete blagoslovom! Ne bojte se, nek` vam jake budu ruke!` Jer ovako govori Jahve nad Vojskama: `Kao što bijah namislio unesrećiti vas kada su me razgnjevili oci vaši - govori Jahve nad Vojskama - i nisam se pokajao, tako, promijenivši naum, u ove dane [Mesijanskog kraljevstva] mislim usrećiti Jeruzalem i dom Judin. Ne bojte se! A ovo vam je činiti: Govorite istinu jedan drugom; sudite istinito i miroljubivo na vratima gradskim! Ne snujte jedan

drugome zlo u srcu; ne ljubite lažnu kletvu. Jer sve to ja mrzim` - riječ je Jahvina!“ (Zah. 8:13-17)

Božanska načela pravednosti ovdje iznešena, koja će Izraelci trebati držati i slušati da bi primili Mesijine blagoslove, također će trebati držati i ljudi svih naroda, kako bi oni, primili blagoslove kraljevstva. Oni koji to budu činili bit će blagoslovljeni i na sličan će način imati prednost surađivati u tom velikom projektu blagoslivljanja koji će se na koncu proširiti da uključi „sve narode na zemlji.“

NA SLIKU BOŽJU

Još jedno dragocjeno obećanje kraljevstva glasi: „Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti Novi savez. Ne Savez kakav sam sklopio s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske, Savez što ga oni razvrgoše...Nego, ovo je Savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim poslije onih dana - riječ je Jahvina: Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj. I neće više učiti drug druga ni brat brata govoreći: `Spoznajte Jahvu!` nego će me svi poznavati, i malo i veliko - riječ je Jahvina - jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati.“ (Jer. 31:31-34)

Ključni element u ovom proročanstvu je obećanje da će Bog staviti svoj zakon u „srce“ svog naroda i upisati ga „u njih.“ Mi vjerujemo da to opisuje stanje čovjeka kad je na sliku Božju. Bilo je tako kad je Adam bio stvoren, i Božje je obećanje da se kroz zastupstva Mesijanskog kraljevstva čovjek treba vratiti na to stanje savršenstva i zajedništva s Bogom.

Kada je prvobitno bio stvoren, čovjeku je bila data vlast nad zemljom. (1 Moj. 1:27,28) Ta vlast će također biti obnovljena. Isus nam je to zajamčio u jednoj od svojih usporedbi. On je prikazao ljude svih nacija kako im se sudi, jedni pokazuju jarcu sličan stav, dok su drugi poput ovaca. Tim ovcama će biti rečeno, „Dođite, vi koje je Otac moj blagoslovio, naslijedite kraljevstvo koje je pripremljeno za vas od postanka svijeta.“ (Mat. 25:34)

Proučavanje ove usporedbe ukazuje da će karakterna kvalifikacija neophodna za nasljeđivanje prvobitne vlasti date čovjeku, biti nesebično zanimanje za druge. Sebičnost je bila ubilački nametnik na čovječanstvu kroz sva stoljeća iskustva palog čovjeka. Pod uređenjem Mesijanskog kraljevstva, ljubav će zamijeniti sebičnost. Tada će biti prepoznato i prihvaćeno kao pravilo života za cijelo čovječanstvo puno značenje Zakona kojeg je Bog dao drevnom Izraelu kroz Mojsija. Mojsije je dao tom Zakonu njegovo pravo značenje, rekavši, „Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim,

svom dušom svojom i svom snagom svojom! Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. Ja sam Jahve!“ (5 Moj. 6:5; 3 Moj. 19:18)

S takvim standardom pravednosti kao vodećim načelom u životima svih ljudi, otkupljenih od prvobitnog grijeha i obnovljenih u savršenstvo, kakvo će slavno mjesto biti ova zemlja! U skladu sa Božjim standardima, onima koji odbiju poslušati i surađivati nakon što im je bilo dano dovoljno vremena da se potvrdno odazovu na pripreme kraljevstva, neće biti dopušteno da i dalje žive, jer smrt će ostati kaznom za namjeran grijeh. To znači da neće biti ničega što će kvariti sreću obnovljene rase. (Djela 3:22,23)

Iako su mnoga predivna obećanja Mesijanskog kraljevstva, u prvom redu bila dana Izraelcima, Biblija nam jamči da će ona također imati ispunjenje na ljudima iz svih naroda, jer Bog je koristio Izrael kao predsluku za svijet.

OBNOVA SVEGA

Svi Božji proroci su bili izražajni u svojim predviđanjima blagoslova koji će doći i Židovima i Neznabošcima kroz zastupstva Mesijanskog kraljevstva. U Novom Zavjetu Apostol Petar opisuje razdoblje kada će se ta obećanja ispuniti kao „vremena obnove svega,“ a o čemu je on dodaje, „Bog govorio ustima sviju svetijeh proroka svojijeh od postanja svijeta.“ (Djela 3:20,21)

Kad je Petar tako sažeo značenje ujedinjenog proročkog svjedočanstva što se tiče blagoslova Mesijanskog kraljevstva, on se obraćao Židovskom slušateljstvu, i stoga je dodao, „Vi ste sinovi proroka i Saveza koji sklopi Bog s ocima vašim govoreći Abrahamu: Potomstvom će se tvojim blagoslivljati sva plemena zemlje.“ (Djela 3:25) Ovdje Petar objašnjava da će Božje obećanje Abrahamu o blagoslovu svih naroda na zemlji, biti ispunjeno kroz „obnovu“ svega. Mi znamo da je Bog potvrdio svoje obećanje ocu Abrahamu svojom zakletvom, i Petar nam govori da ga je on potvrdio i svjedočanstvom svih svojih svetih proroka.

Obnova znači povratak na prijašnje stanje. Thayer's Greek Lexicon definira riječ koju je Petar koristio u ovom odlomku Svetog Pisma kao „povratak na savršeno stanje prije pada.“ Gledano na taj način, mi shvaćamo da je najvažnija stvar koja treba biti obnovljena ljudima život. Zbog toga što su prestupili božanski zakon, naši su praroditelji izgubili prednost da žive zauvijek, i njihova su djeca bila rođena nesavršena i umiruća. Grijeih i smrt nastavili su vladati od tada, prouzrokujući neizrecivu tugu i patnju među ljudima svih naroda.

Prorok David pisao je o tom dugom razdoblju ljudske patnje, opisujući ga kao noć plakanja. Kao Božji prorok, međutim, David je dodao dobre vijesti da „jutro donosi klicanje.“ (Ps. 30:5) Drugim riječima, zlokobni utjecaj grijeha i smrti neće ostati zauvijek. Kao što je Isus naveo što

se tiče veličanstvene svrhe njegovog dolaska na zemlju: „Jer je Sin čovječji došao da potraži i spasi, što je bilo izgubljeno.“—savršen ljudski život izgubljen zbog Adamovog grijeha. (Luka 19:10) To je osnova svrhe razdoblja obnove o kojemu je Petar govorio.

Izaija, još jedan od Božjih svetih proroka, opisao je buduće doba obnove kao vrijeme u kojemu stanovnici svijeta više neće govoriti, „Bolestan sam!“ (Iza. 33:24) On je također napisao da će se tada otvoriti oči slijepima i odčepiti uši gluhima. (Iza. 35:5) Osim toga, on je prorekao da će ljudi „graditi kuće i stanovati u njima,“ i „saditi vinograde i jesti plod njihov.“ (Iza. 65:21,22)

Uistinu, budućnost Izraela i svijeta je svjetla. Zemlja treba biti „napunjena znanjem o slavi Jahvinoj kao što vode prekrivaju more.“ (Hab. 2:14) Više neće biti ratova, niti straha straha od rata. Sve će u ekonomskom i kulturnom smislu biti sigurno, kako je simbolizirano u proročanstvu s tim kako svatko prebiva pod svojom vlastitom „lozom i pod svojom smokvom.“ (Mih. 4:1-4)

Konačni i slavni rezultat vladanja te svjetske vladavine će biti mir između Boga i čovjeka, i među ljudima, dok će cijelo čovječanstvo poštovati i slušati pravedne Stvoriteljeve zakone. Prorok David je to izražajno prorekao. Citiramo ga: „Vjernost će niknuti iz zemlje, Pravda će gledati s neba. Gospod će doista dati dobro, i zemlja će naša dati plod svoj.

Pravda ide pred njim i njeni koraci označavaju put.“ (Ps. 85:11-13)



Sud nad Izraelom i Judom

Ključni redak: "Ovako govori GOSPOD: Zbog tri i zbog četiri pobune Judine ja neću opozvati svoju odluku: jer su odbacili poučavanje GOSPODOVO, i nisu čuvali propisa njegovih; jer su ih njihove laži zavele, one koje su slijedili njihovi očevi."

Amos 24

Izabrani tekstovi:

Amos 2:4-8

obzirom na upravljanje tako ogromnog kraljevstva. Salamun je imenovao kneževe i službenike kako bi pomogli u tom poslu. (1 Kralj. 4: 1-21) Osim toga, u nastojanju da zadrži raznoliko stanovništvo zadovoljnim, Salamun si je uzeo žene iz mnogih od osvojenih nacija zajedno s njihovim idolima. Razljučen s tom neposlušnošću, Bog je objavio da će uzeti državu od Salamuna, razdijeliti je na komade, i dati deset sjevernih plemena Jeroboamu umjesto Salamunovom sinu Roboamu. (1 Kralj. 11:9-13, 28-37)

VLADAVINA kralja Salamuna donijela je veliki napredak po cijelom Izraelskom kraljevstvu. Tijekom njegovog života mir je vladao unutar granica Izraela, i te su granice bile proširene i uključivale su mnoge susjedne narode. Međutim, s takvim blagoslovima, došle su i mnoge odgovornosti s

Kasnije, tijekom vladavine drugog kralja Jeroboama, Joaševog sina, sjeverno kraljevstvo Izrael uživalo je u jednom od svojih najnaprednijih razdoblja. (2 Kralj. 14:23-28) On je povratio zemlju koju su izgubili njegovi prethodnici, pokorio kraljevstvo Moaba, i osvojio dijelove Sirije. Čak mu je i Damask, glavni grad Sirije, pao u ruke. U isto vrijeme, dvoplemensko kraljevstvo Juda, pod vladavinom Uzije, također je uživalo veliki napredak. Mnogi ljudi u oba kraljevstva i sjevernom i južnom postali su vrlo bogati, i počeli su voditi luksuzan život. Nažalost, taj napredak donio je kolaps moralnih normi. Veliki ideali i Božje zapovjedi o pomaganju siromašnima, i prakticiranju pravde i ljubavi prema dobroti bili su zanemareni. Bogati su tlačili siromašne. Snaga je bila pravo, i bilo je to vrijeme velike iskvarenosti.

U reakciji na tu groznu neposlušnost Bog je poslao proroka Amosa ne sa upozorenjem, nego sa osudom. Fraza u našem ključnom retku—„Ovako govori GOSPOD: Zbog tri i zbog četiri pobune Judine ja neću opozvati svoju odluku“—navedena je osam puta u prva dva poglavlja Amosovog proročanstva. Izraz „Zbog tri i zbog četiri pobune“ nosi misao ponavljanja—ono što ide prema prekoračenju—grijeha u ovom slučaju. Ovo proricanje brzog suda primjenjuje se posebno na Izrael i Judu zato što su oni bili Božji izabran i poseban narod. On je objavio, „Među svim

plemenima zemaljskim samo vas poznah, zato ću vas kazniti za sve grijehе vaše.“ (Amos 3:2)

Bog se nije obznanio nijednom drugom narodu, niti sklopio savez s bilo kojim drugim narodom, izuzev Izraela. On je dao svoje zakone jedino njima, i oni su imali posebnu odgovornost da drže njegove zapovijedi, kao što su i obećali kod gore Sinaja. (2 Moj. 19:8) Međutim, umjesto da ih je u srcu Božja naklonost učinila poslušnima njemu, oni su stalno prezirali njegovu naklonost kroz neposlušnost. Oni nisu mogli hoditi u skladu s Bogom zato jer su njihova srca bila u skladu s grijehom i zloćom.

Proričući nevolje koje treba dovesti na Izrael zato jer su zloupotrijebili njihove prednosti i prilike, Bog je htio da znaju jasno da ti sudovi nisu bili stvar nereće ili slučaja, nego božanske providnosti. U toj osudi protiv Izraela i Jude objavljenoj po Amosu, mi vidimo apsolutnu pravdu i sigurnost Božje riječi za one u saveznom odnosu s njim. Kako je utješno, ali također i otrežnjavajuće, znati da nema promjene, niti pomicanja sjene u riječima i obećanjima našeg Boga. (Jak. 1:17)

Bog Se Ne Da Izrugivati

*Ključni redak: „Pravda
nek` poteče kao voda i
pravica k`o bujica
silna.“
Amos 5:24*

*Izabrani tekst:
Amos 5:4, 15, 18-27*

PORUKA koju je prenio prorok Amos bila je poruka izvjesne kazne koja treba doći na iskvarenu naciju. Njegove uvodne riječi kao pastira—„Gospod riče sa Siona“—jako dobro

opisuju najužasnije zvukove koje može zamisliti onaj tko pazi na stado. (Amos 1:1,2) Koristeći slične riječi, on ih podsjeća na Božje korištenje izabranih proroka da prenesu poruku njegovom narodu govoreći, „Jer, Gospodin BOG ne čini ništa, a da ne otkrije svoju tajnu slugama svojim prorocima. Jedan je lav riknuo, tko se neće uplašiti? Gospodin BOG je govorio, tko nebi prorokovao?“ (Amos 3:7,8) Apostol Petar u Novom Zavjetu, također govori o „ričućem lavu,“ kada opisuje Sotoninu želju da uništi one koje je Bog u sadašnjem Evanđeoskom Dobu pozvao. On kaže, „Budite trijezni, bdijte! Vaš protivnik đavao, kao jedan ričući lav, kruži, tražeći koga požderati.“ (1 Pet. 5:8)

Petrove riječi bile su upozorenje duhovnim Izraelcima. Amos, međutim, ne ostavlja nimalo

sumnje da njegovo proročanstvo nije bilo upozorenje ili još jedan poziv na pokajanje, prenašani toliko mnogo puta u prošlosti tjelesnom Izraelu. Njegovo je proročanstvo bilo kaznena presuda zbog njihovog stalnog odmetanja od Boga. Odredbe Božjeg saveza sa Izraelom bile su jasne. On je samo njih bio izabrao da budu njegov poseban narod među svim drugim nacijama na zemlji. (5 Moj. 7:6) Oni su zauzvrat obećali slijediti sve Božje pripreme i služiti jedino njemu. Međutim oni su svojim postupcima iznevjerili svoje obećanje uvijek se iznova okrećući svojim vlastitim grešnim željama. Oni su ignorirali Božje upute i obožavali idole. (Iza. 2:8) Ono nisu obraćali pažnju njegovim upozorenjima i poubijali su njegove proroke. (Neh. 9:26; Mat. 23:31) Također su ignorirali prirodne katastrofe koje su došle na njih, kako je to opisao Amos, osmišljene da ih vrate k Bogu. (Amos 4:6-10)

U recima današnje pouke, Bog objavljuje da on poznaje srce Izraelaca i da se on ne da prevariti ili pokolebati sa praznim postupcima namjenjenima da pokažu poslušnost. Blagdani i različiti prinosi koji su bili ustanovljeni da daju čast i zahvalu Bogu, više mu nisu bili prihvatljivi zbog njihovih grijeha. On nadalje objavljuje da više neće slušati zvuk ili melodiju njihovih pjesama. (Amos 5:21-23) Amos, potom govori riječi našeg Ključnog Retka. Više od tri tisuće godina ranije, Adamov čin neposlušnosti rezultirao je obećanom smrtnom

kaznom za njega i za sve njegovo potomstvo, u skladu s Božjim zakonom pravde. Prorok kaže da se ta ista savršena pravda sada mora zadovoljiti na Izraelu bez obzira na to što bi oni mogli nastojati sakriti ili prikriti.

Ovdje vidimo važno obilježje Božje osobnosti. Ono što on obećaje to će i ispuniti, bili to blagoslovi ili kazne. On zna što je najbolje za njegovu ljudsku obitelj i objavljuje da su njegovi putovi uzvišeniji od naših puteva. (Iza. 55:9) Prema tome naše pouzdanje u njega treba biti potpuno i bez licemjerja samo formalnog služenja njegovim uputama. Apostol Pavao nam izravno govori o tom načelu slušanja Božjeg savjeta: „Ne varajte se: Bog se ne da izrugivati! Što tko sije, to će i žeti!“ (Gal. 6:7)

Prihvatimo iskreno Pavlovu uputu u kojoj se on osvrće na nepravедnost Izraelaca: „Ali većina njih nije bila po volji Bogu: ta poubijani su po pustinji. Sve se to, kao pralik, događalo njima, a napisano je za upozorenje nama, koje su zapala posljednja vremena. Tko dakle misli da stoji, neka pazi da ne padne.“ (1 Kor. 10:5,11,12)

Prekoreni Zbog Sebičnosti

*Ključni redak: „Jure li konji po litici, ore li se more volovima, da vi pretvarate pravdu u otrov a plod pravednosti u pelin?“
Amos 6:12*

*Izabrani tekst:
Amo 6:4-8; 11-14*

KAZNENI SUD koji je Bog objavio preko proroka Amosa bio je najprije protiv Izraelovih susjednih neprijatelja, zatim Jude, i na koncu protiv deset sjevernih plemena Izraela. Kao što je bilo citirano u našoj prijašnjoj pouci, Judu su očekivale kazne uglavnom zbog toga što su napustili svoj savezni odnos sa Bogom. Kazne protiv desetplemenskog kraljevstva Izrael bile su osim toga posljedica njihovih grijeha pohlepe, sebičnosti, i hladnoće srca, i fokus su naše današnje pouke iz Amosovog proročanstva.

To je bilo vrijeme u povijesti sjevernog desetplemenskog kraljevstva kada su mnogi postali bogati i utonuli u život lakoće i luksuza. To samougađanje rezultiralo je njihovom ravnodušnošću prema uvjetima siromašnih. Takvo je bogatstvo vjerovatno donijelo osjećaj položaja i zadovoljstva, međutim Amosove su riječi bile, „Jao bezbrižnima.“ (Amos 6:1) Savez Zakona je zahtijevao da svaki Izraelac obrati pažnju na

potrebe svojih bližnji u svakom aspektu života. Još jednom, međutim, nesavršenosti i želje tijela zaslijepili su mnoge s obzirom na njihovu obavezu i obećanje da će držati Božje zapovijedi. Njihovi su ih vlastiti postupci osudili jer se nisu „razboljeli zbog propasti Josipove (Izraela).“ (Amos 6:6)

Naš Ključni Redak pokazuje hladnoću njihovih srca. Oni ne bi ni pomislili da jure konjima ili oru volovima po liticama zato jer bi to rezultiralo sa ozlijeđenim životinjama i osobnim gubitkom. Iako nikada ne bi učinili bilo što tako iracionalno što se tiče njihovog osobnog bogatstva i posjeda, no kada se radi o primjenjivanju Božjih načela u odnosu s njihovom braćom Amos kaže, da su te iste pohlepne osobe „pretvorili pravdu u otrov a plod pravednosti u pelin.“

Pohlepa i sebičnost karakteristike su palog tijela. Za one koji posjeduju bogatstvo to često stvara ravnodušnost s obzirom na potrebe siromašnih. Kod siromašnih to često stvara ogorčenost i bijes prema bogatima. Za svijet je takav stav možda i razumljiv. Za izabranog Izraelca, međutim, to je bilo kršenje njihovog saveza s Bogom. Amos pita „Idu li dvojica zajedno da se ne dogovore?“ (Amos 3:3) Pohlepni se i sebični zasigurno nisu željeli „dogovoriti“ s Bogom, pa su stoga zavrijedili da ih zadesi kazneni sud.

Kao što je Bog držao tjelesni Izrael na uzvišenijem standardu od onog u svijetu, on slično tome drži nas, duhovne Izraelce, na uzvišenijem

stupnju očekivanja. Bog nas je podsjetio da su iskustva Izraelaca bila pralik, ili primjer, da nam pomogne izbjeći pravljenje istih pogreški koje su oni pravili. (1 Kor. 10:6) Pavao nas podsjeća da su oni koji su vođeni duhom Božjim sinovi Božji, ne sluge kao što su bili Izraelci. (Rim. 8:14) Bog je kaznio Izrael za njihovu trajnu korist. Slično tome, on kažnjava nas, kao što otac kažnjava svoju djecu, da bi smo mogli rasti u pravednosti. (Hebr. 12:5-8) On nas tješi da nas neće ostaviti niti napustiti u takvim iskustvima, i da nam neće dati iskustva koja ne možemo nositi. (Hebr. 13:5; 1 Kor. 10:13)

Takvo uplitanje u naše živote od strane Nebeskog Oca učinjeno je sa svrhom da razvije u nama karakter koji je u skladu sa „plodom duha.“ (Gal. 5:22-25) Budemo li se vjerno razvili na takav način, bit će nam data prednost da pomažemo u blagoslivljanju svih plemena zemaljskih kao Kristova nevjesta u dolazećem Božjem kraljevstvu. (2 Kor. 11:2; Otkr. 19:7; 21:2-4)

Bog Preduzima Mjere Protiv Grijeha

Ključni redak: „*I on me upita, što vidiš, Amose? Ja odgovorih: "Košaricu sa zrelim voćem." Tada mi reče Gospod: "Dolazi kraj mojemu narodu Izraelu. Neću ga više štedeći prolaziti."*“
Amos 8:2

Izabrani tekstovi:
Amos 8:1-6, 9, 10

NAŠE RAZMATRANJE
Amosovog proročanstva završava sa današnjom poukom. U našem Ključnom retku, prorok vidi pred sobom košaricu sa ljetnim voćem—zrelim i koje više nije prikladno za čuvanje. To je prikladna ilustracija Izraelske nacije, jer oni su opetovano kršili svoj savez s Bogom. On ih

je nazvao svojim izabranim narodom, međutim oni su se okrenuli k idolskom obožavanju. Više neće biti čuvani, jer su sazreli da uskoro budu uništeni kao narod.

Izrael je kao nacija zaista bio odrezan za manje od dva stoljeća nakon Amosovog vremena. Ipak, bit će im dana jedna posljednja šansa da ostanu Božji izabrani narod prihvaćajući Mesiju kada on stigne. Međutim oni su propustili tu priliku također kad su odbili prihvatiti Isusa kao obećanog kralja Izraela. Isus je oplakao njihovo odbacivanje nekoliko dana prije svog raspeća: „Jeruzaleme,

Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao što kvočka okuplja piliće pod krila, i ne htjedoste. Evo, napuštena vam kuća.“ (Mat. 23:37, 38)

Isus je bio u potpunom skladu sa svojim Nebeskim Ocem. On je objavio, „Volju tvoju činiti, Bože moj, meni je slast“ (Ps. 40:8) On je poznao ljubav njegovog Oca prema Izraelu, i on ih je također volio, unatoč što su ga odbacili. Mnogi su čitali proročanstva što se tiče Izraela i propustili uvidjeti nježnu ljubav koju Bog i Isus dijele prema Izraelu. Mnogi su zaključili da su Izraelski vlastiti proroci osudili Izrael, veliki dio svijeta čovječanstva, i zemlju na potpuno uništenje. To bi mogla biti logična pretpostavka ako bi smo tu stali a ne bi smo išli do kraja da vidimo zaključke tih proročanstava.

Mnogi su proroci objavili da će na Izrael i na svijet doći mnogo nevolja i uništenja, međutim nakon toga govore o blagoslovima koji slijede. Na primjer, u proročanstvu Sefanije Bog govori o „žestini svog gnjeva“ i o „vatri“ svoje „revnosti,“ međutim odmah kaže da će nakon tog razdoblja nevolje, „pucima dati čiste usne, kako bi svi oni zazvali ime Gospodnje i služili mu rame uz rame.“ (Sef. 3:8,9) Ovo je samo jedan primjer blagoslova koje su obećali proroci Izraela nakon proricanja uništenja.

Amos također objavljuje da to uništenje za opetovane grijehе nije kraj Izraela u Božjim planovima. On objavljuje, „U ono vrijeme [nakon razdoblja njihovog uništenja kao nacije] podignut ću raspali šator Davidov, zatvorit ću pukotine njegove, popraviti ću ruševine njegove sagraditi ću ga, kao što je bio u dane prošlosti.“ Jakov citira ovo proročanstvo u Djelima 15:13-18 kao dokaz uloge Izraela u Božjem planu „od postanja svijeta.“

Apostol Pavao također često naglašava udio Izraela u Božjem planu. On je rekao, što se tiče Izraela i njegovog naroda: „njima su otkrivenja Božja bila povjerena.“ „Nije odbacio Bog naroda svojega što ga je naprijed izabrao,“ „Tako je zakon bio čuvar naš do Krista.“ (Rim. 3:2; 11:2; Gal. 3:24) Pavlov zaključak s obzirom na Izrael je da premda su im njihovi neuspjesi donijeli sljepoću, ona će biti uklonjena, i oni će se oporaviti, kada prepoznaju njihovog Mesiju i da je njegovo kraljevstvo uspostavljeno. (Rim. 11:25-27)



Moraju li Kršćani Biti Progonjeni?

*„A i svi koji žele živjeti odano Bogu u zajedništvu s
Kristom Isusom, bit će progonjeni.“*

- 2 Timoteju 3:12 -

ISTINA poruke Evanđelja, Božjeg velikog plana za ljudsko spasenje, nikada nije bila popularna u svijetu. Isus, središnja figura u toj slavnoj poruci kraljevstva, onaj koji je „rasvjetlio život i neraspadljivost dobrom viješću,“ bio je razapet zato što je objavljivao nepopularnu istinu i razotkrio popularnu zabludu. Neki od njegovih apostola i drugi u Ranoj Crkvi pretrpjeli su nasilne smrti, i ranim su se Kršćanima u velike protivili nevjerujući Židovi tog vremena, isto tako kao i Neznabošci.

Kroz cijelo Evanđeosko Doba, bilo je mnogo mučenika za istinu. Neki su bili spaljeni na lomači. Drugi su pretrpjeli mnoge okrutne oblike fizičkog mučenja i smrti. Zatvaranje je bilo udes mnogih. Iskustva svih njih su posve bila u skladu sa uvjetima „tjesnog“ puta žrtve koje je Isus opisao za svoje učenike kad je rekao, „Hoće li tko za mnom,

neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.“ (Mat. 7:14; 16:24)

Isus je također rekao, „U ovom svijetu vi doživljavate neprijateljstvo, ali budite puni pouzdanja, ja sam pobijedio svijet!“ (Ivan 16:33) Procijenjujući ljudskom mudrošću, moglo bi se činiti da je svijet pobijedio Isusa. On je bio okrutno pogubljen od strane sebičnih ljudskih elemenata religioznog svijeta svog vremena. Međutim, u tom iskustvu Isus je bio stvarni pobjednik. Zato što je znao da je Očeva volja da on treba umrijeti kao Otkupitelj pale i umiruće rase, krotko se predao svojim neprijateljima, i nastavio ih je ljubiti premda su ga pogubili.

Baš kao što su tijekom doba mnogi vjerni sljedbenici Gospodara bili progonjeni, tako su se i tijekom sadašnjeg razdoblja žetve na kraju Evandeoskog Doba, oni koji su podupirali stvar istine, i koji su vjerno puštali svoje svjetlo da svijetli, često našli kao mete onih, koji pod utjecajem „boga ovog svijeta,“ mrze svjetlo, pa se stoga protive nositeljima svjetla. (2 Kor. 4:4)

Međutim, položaj vjerskih vođa u svijetu se u znatnoj mjeri, uz neke značajne iznimke, promjenio tijekom posljednjih šezdeset do sedamdeset godina. Dok su neke fundamentalističke grupe tzv. kršćana, isto tako kao i nekršćanske grupe, vrlo otvoreni u svom protivljenju sadašnjoj istini kako je predstavljena u Svetom Pismu, modernistički stav je postao jedan uglavnom

ravnodušan prema doktrinarnim gledištima. Ideja vjerske slobode i tolerancije je toliko naglašena u našem vremenu od strane mnogih glavnih kršćanskih grupa da je to dovelo do velikog stupnja slobode od progonstva za one koji su aktivno uključeni u objavljivanje Evandjelja o kraljevstvu.

Kroz naše kontakte s Gospodinovim narodom u mnogim djelovima svijeta, utvrdili smo da se neki pitaju gdje mi stojimo danas s obzirom na predmet proganjanja. Ako oni koji žive odano Bogu u zajedništvu s Kristom moraju neminovno trpjeti progono, dali nam onda nedostaje to svjedočanstvo Duha ako nismo bili progonjeni? Možemo vidjeti da kod dijela nekih čak postoji želja učiniti našu poruku malo više radikalnijom—možda da bude prirode „udaranja“—da bi navukli progono na sebe.

Ovo je zaista stvar za ozbiljno razmatranje. Uistinu bi bilo tragično ako bi se Gospodinov narod danas suzdržavao od toga da pusti svoje svjetlo da svijetli na način kako im je zapovjedbno u Svetom Pismu, i da zbog toga, kasnije otkriju da je to bio razlog za nedostajanje gorkog progono koje je u prošlim vremenima bilo došlo na Gospodareve sljedbenike. Prema tome, važno je, da pažljivo ispitamo našu poziciju, u svrhu utvrđivanja da li je ili nije sadašnje zatišje gorkog protivljenja istini u širim razmjerima nužno ono što je u skladu s onim što bi smo trebali očekivati, ili je dokaz nedostatka vjernosti kod

dijela posvećenih u puštanju njihovog svjetla da svijetli.

GLEDAJUĆI U PROŠLOST

Istina je da je Isus, Zapovjednik našeg spasenja, bio gorko progonjen i na koncu pogubljen na križu od onih koji su mrzili svjetlo Evanđelja koje je on objavljivao. Ipak, postojalo je vrijeme tijekom njegove službe kad je doživljavao relativan spokoj i mir. Nisu ga uvijek napadali, i u mnogim prilikama protivljenje koje je imao svelo se na razinu borbi riječima. Gospodinov narod danas koji vjerno svjedoči o istini često susreće takvu vrstu protivljenja.

Tek kad je za to došlo vrijeme Otac je dopustio da se gorčina Isusovih neprijatelja očituje u smrtnoj kazni koja mu je bila dosuđena. Gospodinova je providnost djelovala na sličan način prema apostolima i drugima u Ranoj Crkvi. Ananija je bio upućen da obavjesti Savla iz Tarza, nakon njegovog obraćenja, što se tiče velikih stvari koje je trebao pretrpjeti za ime Gospodina Isusa, a on je i pretrpio mnogo. Uistinu, Pavao je na koncu pretrpio mučeništvo u Rimskom zatvoru od ruku Nerona.

Ipak, Pavao je doživljavao i razdoblja slobode od teškog progonstva. Zapažamo, na primjer, vrijeme koje je proveo u Antiohiji, kada su se on i Barnaba trudili zajedno u tom dijelu Gospodinovog vinograda. Ne postoji izvještaj o posebnom progonstvu tijekom tog dužeg razdoblja.

Pod vodstvom Pavla i Barnabe ekklesija u Antiohiji duhovno je napredovala i brojčano rasla. Štoviše, Gopodin je podigao niz sposobnih slugu u Antiohiji, i skupština je bila odlučila poslati Pavla i Barnabu na misionarsko putovanje, budući ih se u to vrijeme moglo poštediti službi u domaćoj ekklesiji. (Djela 11:25-30; 12:25; 13:1-3)

Na tom prvom misionarskom putovanju često su se nalazili u središtu oluje protivljenja. Jedna od tih prilika je bila u Antiohiji Pizidijskoj— grad različit od gore spomenutog gdje je ekklesija brzo rasla pod vodstvom Pavla i Barnabe. Ta očitovanja mržnje prema istini, nisu ozbiljno ometala objavljivanje poruke.

U povezanosti sa Pavlovom službom u Korintu, izvještaj nas obavještava da ga je Gospodin posebno zaštitio od „zla.“ Isus je u viziji rekao Pavlu, „Ne boj se, nego govori i nemoj šutjeti! Ja sam s tobom i nitko te neće napasti i zlo ti nanijeti, jer mnogo je naroda mojega u ovome gradu.“ (Djela 18:9,10) Želja da progone Pavla bila je u srcu mnogih u Korintu. U stvari, oni su odvukli apostola pred narodnog zastupnika sa optužbom, tako da bude kažnjen, međutim slučaj je bio odbijen.

„Jer mnogo je naroda mojega u ovom gradu,“ Gospodin je rekao Pavlu. Drugim riječima, u Korintu je trebalo biti izvršeno djelo koje bi bilo uvelike ometano da je predrasudama ljudi bilo dopušteno da djeluju u izvanjskim i nasilnim napadima protiv Božjih slugu. To nas dovodi pred

vrlo važno razmatranje u povezanosti sa ophođenjem Nebeskog Oca sa njegovim narodom. To nam otkriva da premda, s vremenom, on može dopustiti da na njih dođe progonstvo u ozbiljnom obliku, u drugim prilikama on omogućuje slobodu od takvih događanja zato što ima za izvršiti izvjesno djelo a kojega se najbolje može napraviti dok njegov narod doživljava mjeru mira.

Braća u Ranoj Crkvi su to prepoznala. Pavao je pisao Timoteju, rekavši, „Ja dakle preporučam, prije svega, da se vrše moljenja, molitve, preklinjanja, iskazi zahvalnosti, za sve ljude, za kraljeve i sve one koji drže vlast, da bi :mi vodili jedan spokojan i miran život u svoj pobožnosti i dostojanstvu.“ (1 Tim. 2:1,2) Pavao je shvatio da je bila Gospodinova volja za njegov narod u to vrijeme da bude oslobođen od teškog progona. Apostol ne bi preporučio molitvu za tu svrhu da je to bilo suprotno Božjoj volji.

Oni od Gospodinovog posvećenog naroda koji su bili pozvani da trpe progonstvo zbog svoje vjernosti nisu uvijek doživljavali isti stupanj trpljenja. U Hebr. 10:33 apostol govori o onima koji su bili „javno izvrgnuti ruganju i nevoljama,“ i također o onima „ koji su ponekad bili uz one s kojima se tako postupalo.“ To se temeljilo na načelu da kada jedan ud tijela trpi, svi trpe. (1 Kor. 12:26)

Čak i danas, dok članovi tijela Kristovog u mnogim dijelovima svijeta uživaju razdoblje relativne slobode od progona, još uvijek postoje

braća u izvjesnim zemljama koji su mnogo više izloženi ozbiljnijoj patnji zbog istine. Mi možda nemamo puno prilika, osim kroz molitvu, očitovati naše suosjećanje prema tim dragima, ipak ako je naše suosjećanje iskreno računat ćemo se kao „oni koji su uz njih,“ u tim iskustvima.

U cijelini, Gospodinov je narod u sadašnje vrijeme neobično slobodan od fizičkog progonstva. Međutim, nema potrebe zaključiti da je to zbog nedostatka vjernosti u objavljivanju istine. Niti je nužno postaviti pitanje da li je ili nije Gospodinov narod bio dovoljno otvoren, ili izravan, u njihovom načinu svjedočenja. Stvarni je razlog, mi vjerujemo, da Bog ima za izvršiti djelo kroz širom rašireno svjedočenje o istini koje ne bi moglo biti učinjeno ako bi on dopustio da sile protivljenja stoje na putu. Isus je izrazito rekao, „I ova dobra vijest o kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu za svjedočanstvo svim narodima.“ (Mat. 24:14)

Baš kao što je Gospodin zadržao protivljenje u Korintu zato što je imao „mnogo naroda“ u tom gradu kojega su braća trebali dostići, i baš kao što je Pavao prepoznao potrebu da posvećeni s vremenom imaju mir, i preporučio molitve u tu svrhu, tako su i sada braća izgleda u jednom od tih razdoblja. Nedostatak gorkog progonstva danas nije zbog nevjernosti, nego je tako Gospodin učinio mogućim izvršenje njegovih nauma kroz ujedinjene napore njegovog naroda da naširoko oglašava slavno Evandjelje o Kraljevstvu.

Ključno je stoga, da koristimo naše sadašnje povoljne prilike da proučavamo i razmišljamo o istini, da se sastajemo s onima „iste dragocjene vjere,“ i da svakodnevno primjenjujemo načela istine u našim životima. Neka bi smo također revno koristili svaku prednost koju imamo da objavljujemo „vijest dobru o nečemu boljem.“ (Iza. 52:7) Ako to činimo, utvrdit ćemo da čak i sada, u ovo vrijeme manje otvorenog progonstva, istina nije popularna i da je uglavnom ignorirana, ako ne i ismijavana.

Zaista, čak i u ovo vrijeme Gospodinov narod treba trpjeti hladnu ravnodušnost nevjerujućeg svijeta. Mnogi na nas gledaju kao na varalice, anti Kršćane, i čak da pripadamo nekom kultu. Izdržati ovo blago protivljenje pomoći će nam pripremiti nas za veće progonstvo kasnije ako, ili kada, dođe. Uistinu, ako nismo vjerni sada kada cijena učenja u smislu progonstva možda nije tako visoka kao što je bila tijekom drugih razdoblja doba, ne budemo bili vjerni budemo li morali trpjeti ognjene plamenove progonstva.

Istina je u tome da mi ne znamo točno što budućnost možda donosi za posvećene, kako sadašnje vrijeme nevolje u svijetu postaje sve teže. Dali će povećano—čak i fizičko—progonstvo doći na preostale članove tijela Kristovog koji su s ove strane neba, ne možemo reći sa sigurnošću. Međutim, ako su naši karakteri ispravno pripremljeni, mi ćemo biti u stanju reći s Pavlom da

nas ništa „neće rastaviti od ljubavi Kristove,“ bila to „nevolja ili tjeskoba ili progonstvo,...ili mač.“ (Rim. 8:35-37)

Nemojmo zaboraviti da premda je on imao spokojna razdoblja aktivnosti u službi Gospodinovoj, Pavao je bio progonjen na mnoge načine. Bio je kamenovan, zatvoren, i na koncu je postao mučenikom, međutim nije bio povrijeđen kao Novo Stvorenje. Njegov život, i svi njegovi interesi, bili su „sakriveni s Kristom u zajedništvu s Bogom.“ (Kol. 3:3) Znajući to, kratko pred svoje pogubljenje on je napisao, „Odsad se za mene čuva kruna pravednosti, kojom će me Gospodin, pravedni sudac, nagraditi u onaj dan—i ne samo mene nego i sve koji željno čekaju da se on pojavi.“ (2 Tim. 4:8)

Mi se poput Pavla, ne moramo boriti sa „zvijerima u Efezu.“ (1 Kor. 15:32) Međutim, mi moramo ratovati protiv naših gorkih, i ponekada „zvjerskih,“ neprijatelja—svijet, tijelo, i Đavo. Ipak, bez obzira koliko žestoka bila ta bitka, naš je život kao Novog Stvorenja „sakriven s Kristom,“ kao što je bio Pavlov, i mi smo zaštićeni tako da se nikakva šteta ne može desiti našem duhovnom životu. Naš izvanjski čovjek može propasti, i zemaljske stvari kojih se tijelo sklono držati mogu nam jedna za drugom izmaknuti iz ruku. Što to onda ima veze, ako mi mislimo na ono što je gore?

Ako smo „uskrsnuti s Kristom,“ mi ćemo, Pavao kaže, „tražiti ono što je na nebu, gdje Krist sjedi zdesna Bogu.“ (Kol. 3:1) Mi ćemo čeznuti biti

u našem nebeskom domu, „kućom koja nije načinjena rukama, vječnom na nebesima.“ (2 Kor. 5:1) Imajmo stoga još veću vjeru, koja će nam omogućiti još se čvršće držati tih nebeskih blaga kako dani prolaze, i neka bi naše cijenjenje „onog što je na nebu“ bilo povećano kako naša vizija vjere postaje još više britkija.

Trebali bi smo biti još potpunije utvrditi da će „naša trenutna i laka nevolja,“ nastaviti „donositi nam sve veću, vječnu slavu, jer mi ne gledamo na ono što se vidi, nego na ono što se ne vidi. Naime, ono što se vidi je privremeno, a ono što se ne vidi je vječno.“ (2 Kor. 4.17,18) Uistinu, izgled koji leži pred nama je slavan i oduševljavajuć! Prema tome, „dajmo sve od sebe da bi smo svoj poziv i izbor potvrdili“ da bi u od Gospodina određeno vrijeme, ta nada mogla sazrijeti u stvarnu i vječnu slavu „vječnog kraljevstva našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista.“ (2 Pet. 1:4-11)



BOŽANSKI PLAN VJEKOVA

Ključ za razumijevanje Svetog Pisma

Svi ljudski planovi propadaju, ali Bog ima plan! To je utješna činjenica uvijek iznova naglašena u najraširenijoj knjizi na svijetu, u Bibliji.

Zašto samo nekolicina doista slijedi Isusova učenja? Zašto se pogani nisu preobratali na Kršćanstvo? Što je kraj svijeta i kada će doći? Što je Sudnji dan i kada ga možemo očekivati? Koje je proročansko značenje sadašnjih kaotičnih zbivanja u svijetu?

To su samo neke od tema u knjizi „Božanski Plan Vjekova.“ Napisana je prije više od jednog stoljeća, no dostigla je nakladu više od osam milijuna na više od 30 jezika. Sadrži više od 350 stranica.



Za više informacija obratite se na donju adresu:

„Svanuće“

M Đurak

Kneza Branimira 18

44 010 Sisak, Croatia

email: info@istrazivacibiblijeuHrvatskoj.com

Mob. 098 199 4362



“Zato, braćo, to revnije uznastojte učvrstiti svoj poziv i izabranje: to čineći - ne, nećete posrnuti nikada! Tako će vam se bogato osigurati ulazak u vječno kraljevstvo Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista.”

2 Petrova 1:10, 11

